

komen en zeker 3 Bfrit (en misschien iets in de 4 Bfrit) aan kunnen. Een voordeel van de professionele kruisstukjes is dat de trein ook in een boog kan vliegen. Met een boog bedoelen we dat als we de Eddy-vlieger omdraaien (rugzijde wordt buikzijde en omgekeerd) de Eddy gewoon weer vliegt zodat we na enkele tientallen vliegers te hebben opgelaten het einde ook aan de grond kunnen bevestigen waardoor de trein in een grote boog (met twee grondbevestigingen) komt te staan. Echt spectaculair!

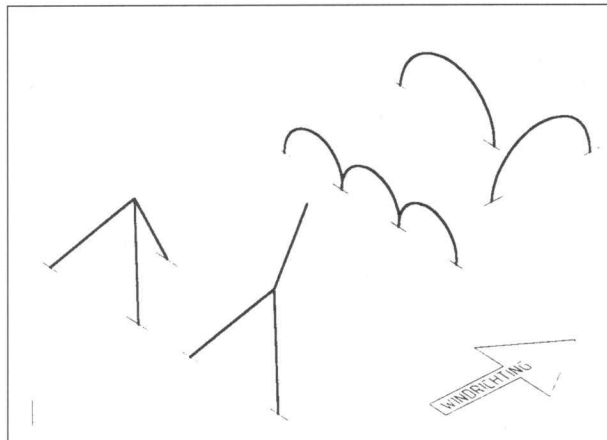
Als plastic voor de Eddy werd een soort genomen dat normaal in winkslijp wordt toegepast. Als we enige moeite doen zijn allerlei tasjes met motieven te bemachtigen!

Voor het frame-materiaal werden proeven genomen met massief fiberglas F en massief koolstof CF van Ø 2 mm en 1,5 mm en een combinatie van fiberglas en koolstof..

Als staarten werden 4 plastic linten van 1,50 m x 1,5 cm genomen, die gesneden werden uit blauwe vuilniszakken. Er werd aangevangen met staarten van 1,20 m lengte, die later in de definitieve versie werden gewijzigd in 1,50 m lengte. Zo weinig mogelijk lassen in de staarten. Als ze eens over de lijn komen te liggen moeten ze er weer af kunnen glijden!

Proeven.

Voordat we een trein gaan formeren moeten we eerst zeker stellen dat de

gekozen (gemaakte) Eddy vliegt. Er werden bij 2 à 3 Bfrit en bij 4 Bfrit en iets meer met één Eddy duurproeven genomen. Elke vlieger in de trein moet namelijk op zich zelf goed vliegen! De onderstaande 10 Eddy's werden opgebouwd en apart beproefd. Heel belangrijk is dat we daarbij **dezelfde** vliegerlijn gebruiken. Er treden anders aanmerkelijke verschillen op.

Testresultaten.

Tijdens een fraaie vliegerdag met windkracht 2 à 3 Bfrit aan zee kwam ik tot de volgende bevindingen. De vliegers werden twee aan twee met dezelfde lijndikte naast elkaar opgezet.

De vliegers nummer 1 en 2 namen een vrij hoge vlieghoek in, al leek het dat

degene met het glasfiber iets lager stond. We simuleerden een aanzettende wind. Hierbij werd de vliegerlijn **niet** ingekort (naar je toe trekken), maar door een loopbeweging tegen de wind in werd meer wind gecreëerd. De vliegers stegen bij die beweging.

Hetzelfde werd herhaald met de vliegers 3 en 4. Ze vloegen goed, maar zodra er iets meer wind werd gesimuleerd trokken ze koontjes en stegen niet. Ze zouden dus bij iets meer wind tegen de wind in gaan staan zonder omhoog te bewegen. De vliegers 9 en 10 met het hogere toempunt maakten soms "birdpicking" bewegingen. Een duidelijk te hoog gekozen toempunt.

Hetzelfde als met de vliegers 1 en 2 deed ik met de vliegers 5 tot en met 8. De nummers 5 en 6 met de 2 mm koolstof staander gedroegen zich duidelijk beter dan 3 en 4. Ook hier trad het effect op dat ze bij meer wind tegen de wind in wilden gaan hangen, maar duidelijk op een **later** moment. Die met de glasfiber liggers iets eerder dan de koolstof liggers. De vliegers 7 en 8 hetzelfde, maar we meenden te bespeuren dat het gewicht

Staander (bestaande uit 2 delen)	Liggers	
1. Ø 2 mm koolstof	Ø 2 mm koolstof	
2. Ø 2 mm fiberglas	Ø 2 mm fiberglas	
3. Ø 1,5 mm koolstof	Ø 1,5 mm koolstof	
4. Ø 1,5 mm glasfiber	Ø 1,5 mm glasfiber	
5. Ø 2 mm koolstof	Ø 1,5 mm koolstof	
6. Ø 2 mm koolstof	Ø 1,5 mm glasfiber	
7. Ø 2 mm glasfiber	Ø 1,5 mm koolstof	
8. Ø 2 mm glasfiber	Ø 1,5 mm glasfiber	
9. Ø 2 mm koolstof	Ø 2 mm koolstof	toempunt 0,75 cm hoger gekozen
10. Ø 2 mm koolstof	Ø 1,5 mm koolstof	toempunt 0,75 cm hoger gekozen